

altsaa er lyst i Kuld og Køn. Det næste Ændringsforslag er til § 3 og angaar den hollandske Vægt. Vi mente her, at Spillerummet mellem 114 og 118, var for stort, og at det burde indskrænkes til 2 Pd. hollandsk, nemlig til 116—118; og vi mente at kunne opnaa, at Hveden blev stillet lidt gunstigere ved, at man gik fra 126—128 til 125—126. Man er gaaet en Middelvej, idet man har ment, at man af Hensyn til de magre Egne i Jylland — jeg skal ikke komme ind paa det tidligere debatterede herom — altsaa af Hensyn til de vestjydske og nordjydske Egne maatte bibeholde Spillerummet 114—118, men saa gik man ind paa, at Hveden skulde regnes fra 125 til 127. Den Anskuelse, jeg gjorde gældende ved første Behandling, gaaende ud paa, at Hveden burde betaales med noget højere Pris, er herigennem delvis imødekommet. Jeg skal tillade mig at bemærke, at der nu er kommet mig i Hænde en Meddelelse fra Sverige om, hvorledes man stiller sig der. Der regner man normal Vægt for Hvede til 131 Pd. hollandsk og for Rug saa højt som til 123 Pd. hollandsk, og Forskellen i Prisen paa Hvede og Rug er over 15 Kr. Her har man altsaa ment, at da der var Tale om Ekspropriation, skulde de bedre Egne ikke være bedre stillede end de mindre gode Egne, og det kan der i og for sig være noget i, naar det drejer sig om en ganske midlertidig Foranstaltning, og vi haaber jo alle — og vi har den højtærede Landbrugsministers lyse Syn at holde os til — at dette skulde være den sidste Kornlov. I Sverige falder Prisen først 10 Øre pr. Pd. hollandsk, senere 25 Øre, ja, indtil 75 Øre pr. Pd. hollandsk, og man regner ikke med mindre Vægt end 124 Pd. For Rugens Vedkommende regner man altsaa som normal Vægt eller Udgangspunkt 123 Pd. og gaar ned til 116 Pd. Rug derunder regner man egentlig ikke rigtigt for Brødvare. Saa snart man kommer under 116 Pd. hollandsk, falder Prisen meget betydeligt. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt man i Sverige overhovedet ikke har lettere Jord, men jeg kunde tænke mig, at det store Land Sverige ogsaa var belemret med en hel Del let Jord, og der har man altsaa ikke ment, at man af Hensyn til de magre Egne burde stille sig, som vi har gjort. Men som sagt, jeg finder, der er noget rimeligt deri, og i hvert Fald, naar vi fra vor Side har faaet vort Krav gennemført om Kvalitetsbetaling, mener vi ikke, at der er Anledning til at gøre videre Ophævelser.

Hr. Hauge sagde, at vi vilde ikke gaa

med til den lave Ration af Hvedebrød. Det er ingenlunde Tilfældet. Jeg har sagt, at man kan ikke uden videre betragte alt Forbrug af Hvedebrød som Luksus, idet det for en hel Del Mennesker, der ernærer sig ved stillesiddende Arbejde, ogsaa for en Del Arbejdere, ingenlunde kan siges at være en ren og skær Luksus at spise noget Hvedebrød.

Et andet Ændringsforslag fra vor Side gik ud paa at forhøje Prisen, efter som Brødkornet blev opbevaret hos Landbrugerne. Det er foreslaaet at lade den stige med 1 Kr., nemlig først med 40 Øre i en Maaned, dernæst med 30 Øre og saa atter med 30 Øre, det bliver 1 Kr. Vi fra vor Side stillede Forslag om, at der skulde tillægges Brødkornsprisen 50 Øre pr. Maaned, idet man fandt det rimeligt, at Landbrugeren foruden sit Rentetab ogsaa skulde have sit Svind dækket. Ogsaa her er man i Princippet gaaet ind paa Tanken, men har dog ment, at 50 Øre var lidt for meget, og Flertallet er enedes om at gaa til 40 Øre. Derved er Slutningsprisen sat 20 Øre højere. Hr. Hauge fremkom i denne Anledning med en Ytring, jeg finder mig foranlediget til at imødegaa. Han sagde, at Opbevaring hos Landmændene kunde bevirke, at der kom mindre Hvede frem, med andre Ord, at Landmændene vilde overtræde Fodringsforbudet. Jeg føler mig foranlediget, for øvrigt ogsaa baade berettiget og forpligtet, til at tilbagevise denne Insinuation. Det er den Slags Ting, som ikke bør siges. Man bør gaa ud fra, at alle Landbrugere forstaar deres Pligt og loyalt opfylder Lovens Bestemmelser. Jeg skal endvidere nævne, at medens Lovforslaget bestemmer, at der skal være et Tillæg eller et Fradrag, henholdsvis for hvert Pd. hollandsk Vægt over eller under det stipulerede, paa 40 Øre, har vi foreslaaet, at der, naar man kom ned under 116 Pd. Rug, kun skulde fradrages 20 Øre pr. Pd. hollandsk, atter en Imødekommenhed overfor de Dele af Jylland, som mener at komme til at høste en ringere Kvalitet af Rug. Man er imidlertid enedes om at sætte Over- og Underprisen til 30 Øre. Under Nr. 13 er der stillet nogle Ændringsforslag, som er af rent teknisk Natur; min Partifælle, Hr. Pitzner, vil berøre disse Punkter. Det sidste af dem angaar Rationen paa 8 Franskbrødsmærker, og her maa jeg sige, at den højtærede Minister har imødekommet os paa den Maade, at det, som vistnok Hr. Hauge tidligere bemærkede, bliver gjort til Genstand for en Forhandling med Fi-